

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ
ਐਸ.ਕੇ.ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.
ਰਣਛੋੜਦਾਸ ਸ਼ਾਮਜੀ ਖੀਰੀਆਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਬਨਾਮ
ਰਾਮ ਬਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਫਟਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ- ਜਵਾਬਦੇਹ

1965 ਦਾ SAO 207-D

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1963 ਦਾ XXXVI)-8. 10— ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗਯੋਗਤਾ —ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼
— ਦਾ ਮਤਲਬ — ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ
ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਇਦਾਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਮੁਦਈ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ
— ਕੀ 8 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 10— ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ (1956 ਦਾ 1)- 8. 111— ਕੇਂਦਰ
ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ- ਕੀ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ
ਕਰਦਾ ਹੈ- ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ- ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ
ਹੈ ਟਰੱਸਟੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਤੇ cestui que ਭਰੋਸਾ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼' ਸ਼ਬਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਘੱਟ
ਜਾਂ ਘੱਟ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ 'ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਟਰੱਸਟ' ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ।
ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਟਰੱਸਟ, ਇਸ ਲਈ, 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼' ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼'
ਸ਼ਬਦ 'ਆਮ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਪਰੀਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ 'ਮਕਸਦ' ਉਸ
ਵਸਤੂ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਕ ਟਰੱਸਟ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਅਨੁਮਾਨ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਰੋਸਾ
ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ
ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ
ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਟਰੱਸਟਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਪਰ ਅਨੁਕੂਲ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ
ਉਹਨਾਂ ਟਰੱਸਟਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ

ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਟਰੱਸਟ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਟਰੱਸਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ: ਕੀ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਲਈ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ? ਫਿਰ ਵੀ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਲਈ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ .

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੇਅਰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਉਕਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਉਸਾਰੂ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣ ਗਏ। ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲਿਖਤ ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੀ ਜੋ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇੱਕ ਰਚਨਾਤਮਕ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਟਰੱਸਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀ। ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਇਦਾਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀ ਹਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਟਰਾਂਸਫਰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ, ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ । ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਤਹਿਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ

ਸ਼ੇਅਰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਰਣਾ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ *cestui que* ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੰਮ ਉਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 23 ਅਗਸਤ, 1963 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਸੀ. ਗੁਪਤਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, 3rd ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 30 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਬਾਕੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, 14 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਰੋਸੇ ਜਾਂ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਗਲੇਰੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।

ਵਾਈ. ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਰਾਜ ਬਹਾਦਰ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡੀਪੀ ਵਧਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

1) ਦੇ ਅਪੀਲਾਂ, 1963 ਦੀ SAO 207D ਅਤੇ 1963 ਦੀ SA O. 209D/ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1962 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 80 ਅਤੇ 81 ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 1962 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 80 ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 80 ਅਤੇ 81 ਵਿੱਚ ਬਿਰਹਾਨ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸੂਗਰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 20 ਅਤੇ 1/26 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ/ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਦੇਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਸਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਸ਼ੇਅਰਾਂ,

ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਤ ਉਕਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਅਸਲ ਵਿਵਾਦਤ ਮੁੱਦਾ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਹੈ।

"ਕੀ ਸੂਟ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ?"

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਾਓ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 19 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ 14 ਮਾਰਚ, 1957 ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਲੇਖ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ 25 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਹਨ। ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ 14 ਮਾਰਚ, 1957 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਨ .....” ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ।

ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਖਾਲੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ। ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ 12 ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ. 7) ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ,

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਸ਼ੇਅਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਕੰਪਨੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਪੁੰਜੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ੇਅਰ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਆਦਿ, ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਵੇਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਵਾਰੰਟਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸ਼ੇਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤਬਦੀਲ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਦਿਆਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ

ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼" ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ P. 7 ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦਾ। ਉਸਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਤੇ ED ਸੈਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕੇਏ ਪੈਚ (1) ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕ, ਜੋ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਫਾਰਮ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੰਪਨੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਰਚਨਾਤਮਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਖਰੀਦਦਾਰ. ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਟਰੱਸਟੀ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਉਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬੋਵੇਨ ਐਲ ਜੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸਟੱਪ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਚੋਟੀ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀ ਅੰਮਲ (2), ਸ਼ੇਅਰ ਬਨਾਮ ਐਸਵੈਲ (3), ਅਤੇ ਆਰ. ਮੈਥਾਲੇਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਲਾਈਫ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)। ਮੈਥਾਲੇਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ, ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਇਕਲੋਤਾ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਉਸ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਥੂ ਦਾ, ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ 'ਸੇਸਟੁਈ ਕਿਊ ਟਰੱਸਟ' ਦਾ ਸਬੰਧ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 94, ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ, 1882 ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸ਼ੇਅਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਪੂਰੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਹਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਉਚਿਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਉਹ ਲਾਭਾਂਸ਼ਾਂ ਦਾ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਟਰੱਸਟੀ ਵੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸ ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਵੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਟੀ. ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ

ਈਸਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ-

“ਮਾਮਲੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਭਾਵ, ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪੈਸੇ ਉੱਤੇ ਕਮਾਂਡ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ, ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਥੋਪ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਟਰੱਸਟੀ ਦਾ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਟਰੱਸਟੀ ਕਰੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਮੁੱਖ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਆਪਣੇ *cestui-que* ਟਰੱਸਟਾਂ ਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

ਉਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬੋਵੇਨ ਐਲਜੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ: -

“ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਾਰੂ ਟਰੱਸਟਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੋਜੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਵਾਲੇ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਾਫ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਨਾਲ ਏਪੀ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਵਜੋਂ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਚਨਾਤਮਕ, ਟਰੱਸਟੀ. ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ. ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਗੁਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਰੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ....”

ਕਿਸਟੱਪਾ ਵਿਚ *ਚੇਟੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ*, ਕੁਝ ਗਹਿਣੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਤੇ ਐਥੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਮੁਦਈ ਲਈ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਟਰੱਸਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਗਹਿਣਿਆਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ -

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਲਿਮਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼' ਸ਼ਬਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ, ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ 'ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਟਰੱਸਟ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਟਰੱਸਟ, ਇਸ ਲਈ, 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼' ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼' ਸ਼ਬਦ 'ਆਮ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਉਲਟ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 'ਮਕਸਦ' ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਵਸਤੂ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਕ ਟਰੱਸਟ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਅਨੁਮਾਨ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਰੋਸਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟਰੱਸਟਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਪਰ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਟਰੱਸਟਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਟਰੱਸਟ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਟਰੱਸਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ: ਕੀ ਟਰੱਸਟ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ? ਫਿਰ ਵੀ ਦੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਲਈ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਗੁਣ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ . ਵਰਣਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਭਿੰਨਤਾ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸੰਗਤਤਾ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਵਿਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਰੰਗਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ? ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਅਰਥਾਤ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੇਅਰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਉਕਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਉਸਾਰੂ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣ ਗਏ। ਲਿਖਤ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ P-7, ਸਿਰਫ਼, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ ਜੋ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇੱਕ ਰਚਨਾਤਮਕ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਕੁਝ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ."

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਟਰੱਸਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਸਭ ਫਰਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ-

1. ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ *ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ*, ਅਤੇ
2. ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟਰੱਸਟੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ।

ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼, ਮੁਦਈ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੀਜ਼ੂਡੀਕੇਟਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 111 ਤਹਿਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੇਅਰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਅਤੇ

ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਰਣਾ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-7, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਸ਼ੇਅਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਤੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ cestui-que ਟਰੱਸਟ ਵਜੋਂ ਰਿਸ਼ਤਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

(9) ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ. ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਖਰਚਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Atul Kumar